

ORDRE DEL CULTE

Preludi a l'orgue

Invocació

HIMNE 163 HC

Pregaria

Lectures:

Lamentacions 1: 1-6

2a Timoteu 1: 1-14

Lluc 17: 5:10

Himne 30 CG

LES NOSTRES OFRENES

ANUNCIS I COMUNICACIONS

Himne 67 CG

MISSATGE DE LA PARAULA DE DÉU

Interludi

SANTA CENA

Himne 23 CT

BENEDICCIÓ

Postludi a l'orgue

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Núm.1060 - 7 d'octubre de 2007

ELS DUBTES DE TERESA DE CALCUTA

Teresa de Calcuta (Macedònia 1910 - Índia 1997) va ser una dona excepcional. Amb una gran vocació missionera, ja molt jove, es va traslladar a l'Índia on es va dedicar a servir els més pobres entre els pobres. La seva obra va ser tan important que va inspirar milions de persones que van veure en ella un magnífic exemple d'abnegació i de sacrifici, digne de ser seguir. L'any 2003, Joan Pau II la va beatificar i està en marxa un procés que l'ha de portar finalment als altars de l'Església Catòlica.

Aquesta preciosa història d'abnegació, recentment s'ha vist qüestionada per la publicació de la seva correspondència privada amb els seus amics i confessors i que revelen un aspecte diferent de la seva personalitat. En aquesta correspondència apareix "la nit fosca de la seva ànima", els seus dubtes, la seva recerca, molt sovint frustrada, de la presència de Déu a la seva vida i el seu clam per a una resposta de Déu als seus nombrosos interrogants que mai no li arriba.

Són trossos de la seva ànima que va confiar als seus amics més íntims, que va demanar que no publicuessin, però que aquests s'ha atrevit a fer-ho.

Aquests reconeixements dels dubtes, no enfosqueixen per a res la figura de Teresa de Calcuta. Ens la fa més humana i l'acosta als vertaders creients que han passat -i passen- per períodes similars. No tothom l'entendrà. Alguns fins i tot arribaran a parlar d'hipocresia i l'esborraran de la llista de creients. Els que ho facin així mostraran la seva profunda incredulitat. Els dubtes només els tenen els vertaders creients, els que veritablement s'aferren a l'evangeli de Crist, aquells que han apostat la seva vida a la veritat de Jesús com "el camí, la veritat i la vida". Els que sempre estan segurs de tot, els del pensament únic, passen per la vida sense dubtes ni tensions espirituals, però també sense pena ni glòria. S'han fet un déu a la seva imatge, en el qual no hi reconeixem el Déu de Jesús.

El dubte sempre forma part de la vida cristiana autèntica. L'apòstol Pau ens

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98
Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

recorda que "fem camí per la fe, sense veure-hi." Els cristians són els seduïts per Crist, els qui l'han pres seriosament, els qui viuen en la confiança de la veritat del seu evangeli i l'adopten com programa d'acció. I ho fan, perquè han apostat la seva vida a la veritat del missatge de Jesús. No són ni superheroïmes ni superdones que tenen totes les respostes. Són persones normals que lluiten i s'esforcen per tal de trobar el seu camí a la vida. Són com el pare a qui Jesús va guarir el seu fill, que expressen la seva fe en les seves mateixes paraules: "Crec, Senyor, ajuda la meua incredulitat".

És cert que a la vida hi ha períodes en els que Déu es fa molt real i proper, però també n'hi ha que estan plens de fosca i de núvols. Però Déu és el mateix en els dies de sol radiant, com en aquells en els que el cel està cobert de núvols. Darrera d'ells, sempre brilla el sol. No sempre serà possible sentir-lo i mai no és necessari que ho aconseguim. El que importa és confessar la seva presència, fins i tot quan des del cel no arriba cap resposta. Ens conforta la paraula de Crist: "Jo sóc amb vosaltres tots els dies".

També hem de recordar que Teresa de Calcuta va dubtar de la imatge de Déu que li havia tramés la tradició de l'església -i d'aquest Déu ¿qui no en dubta?- però mai va dubtar de la missió que va emprendre en nom de Crist. La seva vida va ser d'una fidelitat sense fissures: estimar i servir els germans

més petits de Jesús, els més desfavorits de la societat i fer-ho en el seu nom. Tal vegada mai no va arribar a entendre que el sentiment (sentir Jesús) no és l'únic camí vàlid per al creient; que el cristià no viu de sentiments ni de seguretats; que ser cristià és fer una opció radical per Jesús, sense garanties ni seguretat humanes ni psicològiques de cap mena.

Una cosa sí que la va entendre perfectament Teresa de Calcuta: que Déu és amor i aquest convenciment la va mantenir en la primera línia d'acció. Amb les seves llums i amb les seves ombres, com tots nosaltres, "va lluitar la bona batalla de la fe" (1 Tim 6,12). Els seus dubtes els va expressar en el llenguatge del creient: el de la pregària i el diàleg amb Déu. Com Jacob en el torrent de Jaboc, o com Job assetjat pels seus amis, o com el salmista davant la impossibilitat d'entendre les accions de Déu. Tots ells van parlar i discutir amb un Déu de designis inescrutables. El mateix Déu a qui nosaltres acudim amb els nostres dubtes i els nostres interrogants. Ell se'ns va revelar en Jesucrist, ens va confiar el missatge del Regne de Déu i ens va mostrar que el camí per a nosaltres en aquest món és el de l'amor i la solidaritat. Seguim aquest camí, mai no ens defraudarà.

Enric Capó

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Molts records a la família cristiana de Bet-San, a tots els que viuen lluny i a totes les persones que no es poden desplaçar per motius de salut i un record molt especial per als/les cuidadores que s'ocupen dels seus malats i dels germans que ho necessiten. GRÀCIES.

MÚSICA

Si voleu gaudir de la música gospel, a la llibreria de l'església podeu trobar un CD de l'església Baptista de Nova York.

TERTÚLIA LITERÀRIA

Dissabte passat vam iniciar el curs amb un bon nombre d'assistents a la tertúlia.

La pròxima reunió serà el dia 20 d'octubre a las 19h., com sempre als locals de l'església i el llibre a comentar serà:

ÀCID SULFÚRIC, autora AMELIE NOTHOMB, editorial Anagrama.

Queridos todos!

Nos ha hecho grandes cosas el Poderoso con el pequeño.

Pablo vino la noche del 24 al 25 de septiembre, otra Nochebuena justo nueve meses después.

A pesar de ello no pensamos que haya sido parto virgen.

Hallareis el niño envuelto en pañales, acostado en una camita, Está sano y contento, pesa y mide algo, no dice nada, Pero está bien y tranquilo en los brazos y en la vida.

Pequeño Pablo, gran gozo